

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه رنجبر- شماره ۱۶۱
۱۵ اکتوبر ۲۰۱۸

به مناسبت درگذشت سمیر امین

سمیر امین (۲۰۱۸ - ۱۹۳۱) تولد در مصر از پدر مصری و مادر فرانسوی.

وی بعد از ورود به پاریس، هر چند در سن نو جوانی به حزب کمونیست فرانسه پیوست، اما بعد خود را به خاطر تفاوت‌های نظری با اتحاد جماهیر شوروی از این حزب جدا کرد. با این حال، تا پایان عمر خود، امین به عنوان یکی از برجسته ترین اقتصاد دانان سیاسی رادیکال و روشنفکر مترقی جهان هژمونی ایالات متحده را به طور سیستماتیک به نبرد فرا می خواند و خواستار اتحاد « اوراسیا » (اروپا، روسیه، چین و هند) به منظور شکست دادن طرح های جنایتکارانه و اشنگتن در برابر کل کره زمین بود.

احتمالاً در سال ۲۰۰۶ امین به عنوان یک محقق مارکسیستی در میان اقتصاد دانان مارکسیستی بی نظیر بوده است. اگر چه در سطح ایدئولوژیک - نظری، امین متعلق به مکتب « وابستگی » و « چشم انداز نظام جهانی » است که عمدتاً در پیرامون "مبادله نا برابر با ارزش برابر" متمرکز است، و پیوند جدائی ناپذیر بین فرآیند استخراج ارزش امپریالیستی و استثمار بسیار ناشی از آن، امین در تحلیل خود، بین المللی شدن سرمایه مالی را به پیش می برد، او جلو تر از دیگر اعضای این مکتب است که بر نقش دگرگونی داخلی و شکلگیری ساختارهای اجتماعی کشورهای وابسته است. او یک منتقد سرسخت (بی شائبه) از پست مدرنیسم بود. در رابطه با این، امین به شدت از پیش بینی هانتینگتون در مورد « برخورد تمدنها » را نقد کرد که ماهرانه اختلاف فرهنگی ها را جایگزین می کند و اختلاف بین امپریالیسم و « وابستگی ها » را پنهان می نمود. در این متن، امین در انتقاد از نقش "اسلام سیاسی" در مبهم جلوه دادن دوگانگی بنیادی طبقاتی و نابرابری بین توده های ستم دیده جهان و نظام حاکم امپریالیستی، اسلام سیاسی خود را با امپریالیسم هم تراز می داند.

بخش بزرگی از فعالیتهای امین نه در ارتباط با حزب کمونیست فرانسه بلکه با رهبران سیاسی افریقائی معروف زمان خود بوده است. به عنوان مثال، او با ناصر مصر از طریق مشارکت در مؤسسه مدیریت اقتصادی ناصر (۱۹۶۰-۱۹۵۷)، به عنوان مشاور در وزارت برنامه ریزی (۱۹۶۳-۱۹۶۰) در باماگو (مالیزیا) مشغول به کار بود و مشاور گینه و غنا هم بود. از این تجربه، او دریافت که سرمایه داری انحصاری یا امپریالیسم، مانع توسعه کشورهای افریقائی است. برای تقریباً چهار دهه، امین رهبری فوروم جهان سوم را در داکار (سنگال) به عهده داشت. انباشت در مقیاس جهانی (۱۹۷۰)، توسعه نابرابر: یک تألیف در باره شکل گیری اجتماعی کشورهای پیرامونی (۱۹۷۹)، قطع رابطه:

به سوی جهان چند مرکزیت (۱۹۸۵)، امپراتوری هرج و مرج (۱۹۹۲)، سرمایه داری در عصر جهانی شدن (۱۹۹۷)، انفجار در داخل سرمایه داری معاصر (۲۰۱۳)، بعضی از آثار برجسته امین هستند.

در سرمایه داری در عصر جهانی شدن، به ویژه امین توضیح داد که چگونه امپریالیسم معاصر از طریق کنترل انحصار بر فن آوری، دسترسی به منابع طبیعی، مالی، رسانه های جهانی و وسایل تخریب جمعی خود را حفظ می کند. تمام آثار امین نقد از امپریالیسم است. او منبع ثابت مرجع برای دانشجویان اقتصاد سیاسی مارکسیست و منبع الهام بخش برای کسانی است که علیه امپریالیسم مبارزه می کنند. او تا آخرین نفس، با ملت های ستمدیده در یک صف قرار داشت و به عنوان یک متفکر وفادار و بی شائبه نگهدارنده مبارزه طبقاتی که بر طبق او «یا در یک باز سازی انقلابی در جامعه به طور گسترده، یا در خرابه های معمولی طبقات ستیزه گر» به انجام خواهد رسید. یادش گرامی باد!